

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot-dă-una 'nante'
la București la casa Administrației.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50.
Sease luni, 15 25
Treie luni, 8 13
• Un număr în Străinătate 15 bani.

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

ADMINISTRAȚIA
III, - BULEVARDUL ELISABETA, - 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANU

NUMĂRUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUBETE se primește:
NUMĂR la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĂTATE, direct la administrație și
la tente Oficiale de publicitate.
Anunțuri la pagina IV 0.30 b. linia
III 2. - lei
II 3. - lei
Inserțiuni și reclamele la lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vânzare cu nu-
mărul la kioquel No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĂR VECIU 30 BANI

TINERI BATRANI

MÂRSAVI?

CLEMENTA REGALA

Inaugurarea Universității din Lausanne

POLITICA AUSTRIACĂ

ESAMENELE ȘCOLARE

CRONICA

FILOSOFIE

MORTI SI VII

București, 13 Iunie 1891

TINERI BATRANI

Din nenorocire m'am deprins, și foarte mult m'am deprins, cu scârboșul spectacol ce ne oferă bătrânilor noștri politicianii în salturile lor.

Erl, dușmanii neîmpăcați ai fortificărilor, considerându-le ca menite a servi interese politice străine; astăzi, apărătorii zeloși ai acestor luerări, chemate, zic el, a apăra Tara într-un moment de grea cumpăna.

Erl, stigmatizând cu violență instituirea Domeniului Coroanei, și numindul un jaf în avere Statului; astăzi, închinându-se cu servilism înaintea acestei instituții medi-evale, gata poate a oferi pretilor moștenitor al Tronului vr'o căte va moșii.

Ce rușinoase metamorfoze! — Ce caragioase salturi politice!

Bătrânilor noștri politiciani au întrecut în gimnastică pe cei mai renunțăti echilibriști din circurile europene.

Mulți clowns, foarte abili în salturile cele mai periculoase, sfîrșesc, rupându-și o mână sau un picior, pe patul unui spital.

Veteranii noștri în politicianism se întrec între ei în salturi tot atât de primejdioase, ei cad moralicește, dar și sfîrșesc acrobatica lor carieră pe un fotoliu ministerial.

Precum am zis începând, aceste schimbări la față nu mă miră. Regret numai timpul ce Tara pierde cu această generație ofilită, care a avut, trebuie să o mărturisesc, un început cât se poate de frumos, și care are un sfîrșit nu se poate mai rușinos.

Susțin, cu cea mai adâncă convingere, că bătrânilor noștri au trăit prea mult.

Dar ceia ce mă însărcină și mă îngrijește pentru viitorul acestui generos popor, este când văz un tânăr ca Ion C. Grădișteanu învând, la începutul vieții sale politice, apucăturile bătrânești, apucături pe care le-am stigmatizat mai sus la veteranii noștri în politicianism.

In ședința Camerei din șapte Decembrie 1890, Ion C. Grădișteanu a rostit un discurs care a electrizat întreaga Adunare. Ziarul *Adevărul*, care nu poate fi bănuit că este amic politic cu deputatul din Râmnici-Sărat, s-a grăbit a reproduce acest discurs elocință și cald; el a zmulț aplausele de multe ori repeatate ale tuturor deputaților.

Alex. V. Beldimanu

TELEGRAME

SAN-FRANCISCO, 12 Iunie. — Prințul George al Greciei a sosit la San-Francisco și merge în Europa.

BELGRAD, 12 Iunie. — 17 persoane care aparțin în cea mai mare parte particularului progresiv și fost puse sub acuzație pentru atrăgătoare la desordine în ziua plecării Regelui Natalia.

ADEVARUL

Să te feresci, Române! de cuiu strein în casă.

V. Alexandru.

Reprezentanții usinei Grûson a făcut astăzi în fața ministrului de resbel și a unei comisii militare experiente cu tunul să slobozire repede.

PARIS, 12 Iunie. — „Correspondență Politică” afișă din Atenă că emoționarea care domnește acolo găsește un nou alignment în sfârșitul afacerii din Rodop favorabilă Bulgarii.

PETERSBURG, 12 Iunie. — Marele Duce Mihail Mihailovici a fost pus sub epitetice; părintele și fratele său, Marele Duce George sunt însărcinați cu administrarea aînzelicului Attila.

Tânărul reprezentant al Râmnici-Sărat a arătat cum chiar presa germană a stigmatizat vandalismul unguresc care tinde să strivă naționalitatea fraților noștri, și, într-un sublim avânt, a strigat în mijlocul entuziasmului intregului Parlament: *Ei bine! trebuie să se știe odată pentru tot-dă-una, la Viena și la Pesta, că pe câtă vreme ipetitele de durere ale românilor vor resuna la urechile noastre, priesegă între România și Austro-Ungaria nu poate fi!!!*

Să adresându-se către banca ministerială, sfârșea zicând:

Cred, sunt sigur că nu se va găsi nici un guvern care să poată sta la vorbă măcar cu monarhia vecină până ce starea de lucruri de peste munți nu se va schimba. Pare că tipetele de durere ale Românilor de peste munți nu mai resună la urechile Tânărului Ion C. Grădișteanu, că starea de lucruri de peste munți s'a schimbat în ochii Tânărului Ion C. Grădișteanu.

De aceea și el, ca semn de recunoștință către cabinetul din Viena și Pesta, să grăbătă să voteze **pentru** fortificările care sunt menite să apără aripa dreaptă a armelor austro-ungare, în viitorul resbel cu Rusia.

Rog pe deputatul Râmnici-Sărat să nu conteste adevăratal scop al fortificărilor, recitească discursul său din șapte Decembrie 1890 cu atenționarea cu care l-am recitat eu astăzi și va recunoaște că monstruos — pentru a nu zice mai mult — e votul său din două zeci și patru Mai anul corent.

In acea memorabilă ședință, din șapte Decembrie 1890, ascultând pe Tânărul Ion C. Grădișteanu, mi ziceam: — *Unde e defunctul Constantin Grădișteanu, să auză glasul patriotic al fiului său și să fie mandru că a dat României un cetățean care gândește, vorbește și simte românește?*

Trebue să mărturisesc că, în ședința Camerei din douăzeci și patru Mai 1891, asemene regrete nu ați găsit un resunet în inima mea, când am auzit pe Tânărul Ion C. Grădișteanu votând **pentru** fortificări.

Dacă Ion C. Grădișteanu, Român Patriot, liber și demn—mențin și astăzi aceste cuvinte—a vorbit în ziua de șapte Decembrie 1890 contra sugrumatelor neamului nostru, care Ion C. Grădișteanu a votat **pentru** aceeași sugrumatorii în ziua de douăzeci și patru Mai 1891?

Aștept ca Tânărul deputat de Râmnici-Sărat să respunză, dacă va crede necesar, la această dureroasă întrebare.

Alex. V. Beldimanu

Astăzi D. Lascăr Catargiu, prim-ministrul al M. S. Domnitorului Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebă: **?**

Astăzi D. Lascăr Catargiu, prim-ministrul al M. S. Domnitorului Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Prin decretele cu data de 17 Aprilie și 8 Mai a.c., Regele a comunită pedeapsa muncii silnice pe viață a opt condamnați, numiți în ele, în pedeapsa muncii silnice pe timp marginit, însă nu s'a mulțumit, în clementă sa, la această comunită pur și simplu, ci, găsind că termenul de 20 de ani, la cât legiuitorul român a limitat maximum pedeapsei muncii silnice pe timp marginit, este prea mic, a ridicat această maximum de 20 de ani, cu câte 5 ani pentru duoi din acei condamnați, și cu câte 10 ani pentru cel-l'alți sease. Astfel, la duoi din ei le-a schimbat munca silnică pe viață în câte 25 de ani de muncă silnică pe timp marginit, iar la cel-l'alți sease în câte 30 de ani.

Cine știe dacă în viitor, cu ocazia unei alte comunită de pedeapsă, parcimonia clementei regale se va opri la termenele pe care, prin nescocirea științei dreptului penal, a codului penal și a Constituției, le-a fixat prin menționatele duoé decrete, și dacă nu am vedea că una sau mai multe condamnații pe viață se comută înaltele pe timp marginit de câte 40 sau 45 de ani? Odată ce puterea supremă apucă pe povârnișul său să se repete, Dar, ne este teamă că parcimonia, că drăguirea clementei regale să nu fie impinsă și mai departe cu ocazia unor alte comunită de pedeapse perpetue, comunită în care să se ridice limitele legale de 20 de ani a pedeapsei pe timp determinat, nu la 25 și la 30, ci la 40 sau la 50 de ani. De aceea vom mai spune căva cuvinte asupra cestiunii.

Atunci când Regele, animat de un real simțire de clemencie, sănumai în scopul de a menține popularitatea monarhiei, găsește că e prea tristă condiționa unui condamnat pe viață și voește și schimba această pedeapsă — barbară față cu individul condamnat, inutilă pentru societate, și prin urmare în contradicție desăvârșită cu știința ratională a dreptului penal — în una pe timp marginit, spre a îl da putință indreptărei prin licărirea unei speranțe de libertate viitoare, nu poate depăși maximum de 20 de ani, căci acest maximum este hotarul pe care legiuitorul l-a pus între cel mai lung termen al pedeapelor vremelnice și pedeapsa perpetua. Si legea penală și rațuna, resping o altă aplicare a prerogativei de comutare.

Se mai afirmă că Regele, schimbând munca silnică pe viață în muncă silnică pe timp de 25 și de 30 de ani, a ușurat pedeapsa condamnatului, o dată ce a schimbat condamnația ilimitată într-o pe timp limitat. Rugăm să ni se respunză cu căii anii Regele a scăzut și a ușurat pedeapsa condamnatului pe viață, schimbându-i muncă silnică pe viață în 30 de ani de aceiași pedeapsă, precum asemenea cu căii anii i-ar fi scăzut și ușurat aceiași condamnație dacă, în loc de 30 ani, punea în decretul de clemencie 45 ani.

Afară de acestea, art. 93 din constituția noastră, ca și constituția belgiană care îl a servit de model, nu acordă Suveranului de către dreptul de a era sau micșora pedeapsa în materii criminale.

Din 1866, așteptă să rezponde și arg. argumentele noastre, departe de a fi recunoscute ca bine venite, să supereat sferele inalte; ele contestă dreptatea părcerei noastre, și susțin că suveranul este în drept a servesc pe același suveran (applause). Din

pe timp determinat și că poate ridica după a sa voință maximum el, căci el poate da o pedeapsă intermediară între pedeapsa pe viață și maximum pedepsiei pe timp marginit.

Constituționalul pe la 9 Iunie, respondă pe scurt, dar cu argumente hotărătoare, prin următoarele renduri:

Maximum timpul determinat prin lege este de 20 de ani. Când osândă pe timp nedeterminat, se comută într-o pe tim limitat, determinat, se înțelege de la sine că comutarea nu poate să fie de cătă pe timp determinat de lege, adică pe 20 de ani. Argumentul pentru aceasta e că osândul căruia își comuta pedeapsa pe timp de 30 de ani, ar sta închis 20 de ani în virtutea legii penale, și 10 ani în virtutea ignoranței ministrului de justiție Gună Vernescu, care nu știe dacă osândul va trăi 30 de ani, legea ad-

mitând că va trăi numai 20 de ani și o zi.

Nu se putea un răspuns mai lămurit și mai hotărător, ca acela dat de către adversarii noștri politici de la *Ziarul Junimist*.

Am putea să nu mai răspundem nimic, dacă am fi siguri că dețele de la 17 Aprilie și 8 Mai nu au să se repete. Dar, ne este teamă că *parcimonia*, că drăguirea clementei regale să nu fie impinsă și mai de departe cu ocazia unor alte comunită de pedeapse perpetue, comunită în care să se ridice limitele legale de 20 de ani a pedeapsei pe timp determinat, nu la 25 și la 30, ci la 40 sau la 50 de ani. De aceea vom mai spune căva cuvinte asupra cestiunii.

Atunci când Regele, animat de un real simțire de clemencie, sănumai în scopul de a menține popularitatea monarhiei, găsește că e prea tristă condiționa unui condamnat pe viață și voește și schimba această pedeapsă — barbară față cu individul condamnat, inutilă pentru societate, și prin urmare în contradicție desăvârșită cu știința ratională a dreptului penal — în una pe timp marginit, spre a îl da putință indreptărei prin licărirea unei speranțe de libertate viitoare, nu poate depăși maximum de 20 de ani, căci acest maximum este hotarul pe care legiuitorul l-a pus între cel mai lung termen al pedeapelor vremelnice și pedeapsa perpetua. Si legea penală și rațuna, resping o altă aplicare a prerogativei de comutare.

Se mai afirmă că Regele, schimbând munca silnică pe viață în muncă silnică pe timp de 25 și de 30 de ani, a ușurat pedeapsa condamnatului, o dată ce a schimbat condamnația ilimitată într-o pe timp limitat. Rugăm să ni se respunză cu căii anii Regele a scăzut și a ușurat pedeapsa condamnatului pe viață, schimbându-i muncă silnică pe viață în 30 de ani de aceiași pedeapsă, precum asemenea cu căii anii i-ar fi scăzut și ușurat aceiași condamnație dacă, în loc de 30 ani, punea în decretul de clemencie 45 ani.

Afară de acestea, art. 93 din constituția noastră, ca și constituția belgiană care îl a servit de model, nu acordă Suveranului de către dreptul de a era sau micșora pedeapsa în materii criminale. După acest articol, Regele poate schimba o pedeapsă pe viață în una cu totul pe cineva de pedeapsă

